

Biblická hodina – 08.12.2022

Suspírium: „Aj vy sa dajte zabudovať ako živé kamene do duchovného domu, aby ste sa stali svätým kňazstvom, ktoré bude prinášať duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.“ (IPt 2,5) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 482: „Ó, Bože, bližšie chcem vždy k Tebe byť...“

Modlitba

Ďakujeme Ti, Pane nekonečnej lásky, že v Tvojom Písme je napísané, že Tvoja milosť patrí nám. V osobe Vzkrieseného Krista badáme, že Tvoja zhovievavosť je neoblomná, Tvoja štedrosť je nevyčerpatelná a Tvoja reč je plná slasť pre náš večný život. Ďakujeme Ti, že naším domovom sú nebesá. Prosíme Ťa, i v tejto chvíli, prehovor k nám, aby sme nezostali v tme, a zlo sa nerozmnožilo v našich životoch, lebo len Tvojou múdrosťou požehnaní cítia blahobyť Tvojho kráľovstva už tu na zemi a vedia, čo znamená jas oblohy a lesk hviezd. Dnes sa i my dívame do neba a čakáme na Tvoj príchod. Ako cirkev, ako spoločenstvo Kristovo neúprosne voláme: Maranatha! Príď, už Pane náš! Tvoj druhý príchod, drahý Pane náš, je pre nás potešením a uistením všetkého, čo si nám, súčasným učeníkom vyriekol. Prosíme, konaj i teraz, aby sme vedeli, ako máme pristupovať v našom čase k národom, aby Tvoj ľud stále videl Záchrancu, Spasiteľa, upevnenú Kotvu, ktorý / -á vie, čo znamená dobojovať a žiť ako človek a Boh na tejto zemi. Buď k nám milostivý Hospodine náš nebeský a vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Daniela 12.kapitola 1-4.verše:

„V tom čase povstane veľké knieža, Michael, ochranca synov tvojho ľudu. Nastane čas súženia, akého nebolo od začiatku národa až doteraz. V tom čase však bude zachránený tvoj ľud i každý, kto sa nájde zapísaný v knihe. Mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa zobudia: jedni pre večný život, ale druhí na večné zavrnutie a hanbu. Múdri sa budú skvieť ako jas oblohy a tí, čo mnohých privedú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky. Ty však, Daniel, zachovaj tieto slová v tajnosti a zapečať knihu až po koniec času. Mnohí odpadnú a zlo sa rozmnoží.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1.verš

„V tom čase“ sa vzťahuje na začiatok a koniec konfliktu, o ktorom sa hovorí v predošlom verši: Ammončania, Edóm a Moáb, Líbijčania a Kušijci sa zmieria s Ním. Michael, veľké knieža, tu vystupuje ako bojovník. Jeho úlohou je bojovať za trpiaci Boží ľud. Je veľký, ale neochráni Boží ľud pred utrpením. Utrpenie prichádza a bude to veľké súženie. Michael ich zachraňuje práve v čase utrpení

ako o tom čítame v Knihe Zjavení: „Na nebi sa strhol boj. Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; aj drak a jeho anjeli bojovali.“ (Zjav 12,7) Boj o Boží ľud je obrovský, prekrvavený, ale súženie je súženie a víťazstvo zo strany Hospodina je víťazstvo. Často zabúdame na Ježišove slová: Verte. Nikdy nám nesľuboval poriadok a pokoj. Vždy rečnil o protirečenom stanovisku národov k Božiemu ľudu. Nikdy nehovoril o tom, že s Ním sa nám bude lepšie žiť, naopak rozprával o biede, o súžení, o duchovnom boji, ale sľúbil aj to, že On za nás a namiesto nás bude bojovať. Za tých, ktorí sú zapísaní v knihe Života. Kniha Života: „Nech sú vytretí z knihy života, nech nie sú zapísaní medzi spravodlivých.“ (Žalm 69,29) V Knihe Života sa teda nachádzajú spravodliví. Bojovať a dobojovať vie za nás jedine Ježiš. O naše duše sa vedie tvrdý boj a zabúdame na to, lebo my klesáme na duchu, my sme utrápení, ale práve v tomto čase, v čase nepokojov, vojen a ťažkých mechanizmov života by sme mali prosieť o živú vieru, o väčšiu nádej, a viac lásky Božej, aby sme neumŕkli v krízach, ale vyslovili to, čo od nás Ježiš očakáva. Jeho príchod je istý, Jeho boj je dobojovaný, naša viera musí byť ako malé horčičné semienko, aby rástlo prinieslo úrodu v tomto čase.

2. verš:

Veľa ľudí zahynie na bojisku. Zabití budú zbožní i bezbožní, ale zobudia sa. Prebudí Boh. Akých ľudí zobúdzia Hospodin? Tých, ktorým bolo sľúbené: „*V pote tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si bol vzatý, veď prach si a do prachu sa vrátiš.*“ (IMojž 3,19) Tých, ktorým bolo odkázané: „*Pred ním sa sklonia všetci mocní zeme, pred ním padnú všetci, čo zostupujú do prachu zeme, tí, čo si nemôžu zachovať život.*“ (Žalm 22,29) Spánok je metaforou smrti. Zobúdzanie je metaforou života. Smrť je teda u Daniela dočasný stav, z ktorého sa prebudíme. To bude skutočné zadosťučinenie spravodlivosti Božej. Každý by zahynul, veď to bol neobyčajný masaker, ktorý prežili Židia v čase makabejských vojen, ale Boh vie, že kto sú tí všetci, presnejšie mnohí, ktorí sa prebudia. Boh ospravedlní mučeníkov a bude súdiť protivníkov. Mnohí, veľký počet ľudí z Božej vôle sa obráti na život. Mnohí, teda úplnosť. Lebo Boh sa rozhodol, a to je Jeho pevné zadosťučinenie: „*A títo pôjdu do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.*“ (Mt 25,46) Ježiš sám hovorí: „*Nečudujte sa, že prichádza hodina, keď všetci v hrobách počujú jeho hlas a tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život, kým tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie.*“ (Jn 5,28-29) Nastane úplne nový rad, lebo Boh večný prenikol tam, kde je čas. On je zdrojom večnej spravodlivosti. Vrucne spoločenstvo s Hospodinom nemôže byť ukončené smrťou, ale iba životom. Živý Boh, Boh Izraela, Boh v Ježišovi Kristovi podporuje to, čo je, čo existuje z Jeho vôle.

Od začiatku až po koniec žiť s Bohom: to je Božie vyvolenie. Myšlienka o strome života prekypuje práve tu, lebo Boh napojí vlastných. Prach zeme: stav, ktorý je daný, ale nie konečný stav. Začiatok vzbury a teda odsúdenie človeka, ale to

všetko sa zmení a mení, lebo Boh sa rozhoduje pre život vlastných. Pre existenciu. Pre neobyčajné a zmysluplné spolužitie. Komu to patrí?

3. verš:

Tí, plní múdrosti, oni prijali to, čo im bolo zvestované. Tí, ktorí pochopili, lebo pochopenie je Božím darom a má byť sprostredkované i druhým, aby boli posilnení v utrpení. Veriaci majú byť v každom čase príkladom. Premýšľať nad Božím slovom, pretože táto múdrosť je Božou múdrosťou. Život vychádzajúci z Božej milosti bude žiariť ako o tom hovorí Ježiš v kázni na hore: „*Vy ste svetlo sveta.*“ (Mt 5,14-16) Prezieraví a rozvážni, ktorí dopomáhajú k spravodlivosti Božej, ktorý spoznali zľutovanie a odpustenie Hospodina. Ktorí nielen začali vzhliadať vo viere a v bázni Božej, ale v tejto veci pokračujú a postupujú podľa Písem.

Našou adventnou výzvou je prejavovať svoju vieru a povzbudzovať iných k viere. To môže vykonať i najmenší z veriacich, lebo i ten odráža svetlo sveta, Kristov lúč ako hviezda. Verní veriaci vyžarujú svetlo, čím pomáhajú iným vidieť, ale to nie je čin okázalosti, ale odkaz pokory, lebo i oni a ony sú zachránení a vyvedení zo smrti, z tmy na neobyčajné svetlo ako o tom podáva svedectvo Ježiš Kristus, náš Pán na konci svojich podobenstiev o Božom kráľovstve: „*Vtedy spravodliví zažiaria ako slnko v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši, nech počúva!*“ (Mt 13,43)

4. verš:

Práve preto úlohou proroka je Boží imperatív. Jeho mohutný rozkaz, ktorý nepatrí iba prorokovi: Pridržuj sa slova: to nie je konzervácia slova, ale pevné uchopenie Božích zaslub až do času, kým sa všetko nesplní. Prítomnosť je teda prítomnosť, ale budúcnosť je budúcnosť, a práve preto ty s nádejou sa pozeraj dopredu.

Zapečatenie knihy hovorí v prvom rade o dôveryhodnosti zvesti Božej. Potvrdenie pravosti a neporušiteľnosť reči písma. Pravdivosť radostnej zvesti o živote a o smrti. Na druhej strane touto zvesťou, ktorá je skrytá a zapečatená: v hlinených nádobách, nemôžeme s týmto obsahom manipulovať. Fakty sa dostanú na povrch, ale papierové zvitky ukryté v hlinených nádobách sa vyrábali dva druhy: jedna bola otvorená, druhá zapečatená. Skryté poznanie Božieho ľudu, ktoré vyjde na povrch v čase milosti. Ježišove podobenstvá o tejto milosti vyprávajú, ale nie každý ich vie pochopiť. Tí, ich vedeli rozlúštiť, ktorým to bolo dané. Aj učeníkom Ježiš vysvetlil svoju reč o Božom kráľovstve. Boh zjavil všetko, čo je potrebné k našej spáse. Poznáme cieľ dejín, ale nepatrí to do vitríny na výstavu pre každého. Je to pre Boží ľud, ktorý verí a čaká na príchod svojho Pána, veď i v súčasnosti platí a „*plní sa na nich Izaiášovo proroctvo: Budete len počúvať a počúvať, ale nepochopíte, budete len hľadiť a hľadiť, ale nevidíte.*“

Lebo otupelo srdce tohto ľudu, ušami ťažko počuli, aj oči si zažmúrili, len aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa, a ja ich neuzdravím.” (Mt 13,14-15)

Nech je i pre nás výkričníkom to, čo z Ježišových úst vychádza, aby sme dbali na Jeho slová, veď každá prorocká zvesť sa naplnila v živote Božieho ľudu. Buďme si istí a isté, že Boh koná, či je to pre nás zjavné alebo nie. On nechce vyhubiť svojich vyvolených, ale pomôcť im prebrať sa z útleho spánku. Nebuďme tupí, ľahkovážni, ktorí sa nevedia oddať nebesám, ale slúžme Pánovi. Jeho múdrosť obsiahnutá v Jeho slove a v skutkoch, nech je pre nás zjavením toho, čo Boh činí, to vždy dobré je. Jeho dobrotu pocifujeme i v súžení, On je pri nás v živote i pri smrti, a chce, aby sme dúfali iba v Neho skrze Ježiša Krista, veď Jeho hrob nezostal zapečatený, ale mohutný kameň bol odvrhnutý a anjel i dnes hlási: *„Vy sa nebojte! Viem totiž, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo bol vzkriesený, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom, že bol vzkriesený z mŕtvych a predchádza vás do Galiley. Tam ho uvidíte. Hľa, povedal som vám to.”* (Mt 28,5-8)

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 6. kapitola 6-11.veršov

„V inú sobotu vošiel Ježiš do synagógy a učil. Bol tam istý človek s vyschnutou pravou rukou. Zákonníci a farizeji striehli na Ježiša, či bude aj v sobotu uzdravovať, aby našli niečo, z čoho by ho mohli obžalovať. On vedel o ich zmýšľaní, a preto človeku s vyschnutou rukou povedal: „Vstaň a postav sa do stredu!” On vstal a postavil sa. Ježiš im povedal: „Pýtam sa vás, je dovolené v sobotu robiť dobre alebo zle, zachrániť život alebo ho zničiť?” Poobzeral sa po všetkých a tomu človeku povedal: „Vystri ruku!” Keď tak urobil, ruka mu ozdravela. Zmocnila sa ich zlosť a radili sa, čo urobiť s Ježišom.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Konečne víkend. Pre Ježiša víkend je aktívny. Pre nás sobota je sobota a nedeľa je nedeľa. Striktné zákony platia i v našej spoločnosti. Môj víkend je nedotknuteľný. Nech mi každý udelí pokoj tým, že ma nehľadá, netelefonuje, nevyzváňa, veď je víkend, obdobie pre sebalásku, sebaopoznanie a sebaľutovanie. Avšak Ježišova činnosť je proaktívna. Vyschnutá pravá ruka istého človeka nenechá Ježiša na pokoji. On je z toho zhrozený, že niekto v spoločenstve má istý problém. Istý človek s daným a viditeľným problémom. Je handicapovaný, a predsa stojí pred Bohom, vošiel do synagógy a počúva Ježišovo učenie. On je tam z presvedčenia, že potrebuje pomoc a tú nezištnú podporu mu prejavuje jedine jeho Boh.

A niekto je tam z presvedčenia, aby ulapil, striehol a sledil po Ježišovi. Má niekto čas na to, aby kontroloval činnosť iného v cirkevnom zbore i v sobotu? I činnosť samotného Syna človeka, Božieho Syna? Nasmerovať vlastnú sobotu a v nej všetko tak, aby som videl, čo je zámerom Krista. Prečo je v synagóge a ako

vyučuje? Zákonníci a farizeji žijú pred tvárou Božou takto svoju sobotu. Je to uctievanie najväčšieho sviatku? Je to uctievanie Božieho mena? Aktívne sliedenie je naplnením štvrtého Božieho prikázania? Nie je to naše, a nevychádza to od nás, čo Ježiš koná. Je to Kristovo učenie. My sa od NEHO celkom dištancujeme, aj našou sobotou. Teda ani v sviatok odpočinku nie je odpočinutím. Čo ja môžem urobiť Ježišovi? Ako ho môžem zneškodniť? Čo On môže vykonať v mojom živote a v môj prospech?

Človek s vyschnutou rukou je i pred nami. Ruka ako drevo. Ruka ako kus polena. Ani hýbať, ani konať. Vyschnutá ruka. Telo je zdemolované. Ruka sa dá uzdraviť, ale myseľ ťažko. Ježiš volá po tomto človeku. Ježiš ho povolá do stredu spoločenstva a on postaví sa. Pozornosť od učenia ku praktickosti Písma Svätého je na dosah. Boh tak káže Svoje slovo, že ho koná. To sa nedá vysloviť, ako Boh miluje človeka. Kázať Božie Slovo, a žiť Božie Slovo, to sú dva rozdielne veci. Zákonníci poznali a kázali Božie Slovo. Farizeji navonok žili Božie Slovo. Bola to obrovská pretváрка pred Bohom i pred ľuďmi. Nemalo to vôbec nič spoločné s Desatorom.

Kristus sa pýta celé spoločenstvo: „Čo je dovolené Bohu a zbožnému človeku?“ Len to, čo predpíšu na recept zákonníci a farizeji? Len to, čo môžu oni? Môže Boh konať aj mimo toho, čo povedal? Môže v sobotu Boh konať podľa vlastnej vôle? Áno. Je niekým obmedzený? Je vlastným zákonom a jeho interpretáciou ľudskou pozastavený? NIE. Boh je Hospodin. Hospodin je Boh, Ktorý v Ježišovi Kristovi povedal áno na každého žijúceho, či je sobota, či je nedeľa, či je cez týždeň alebo víkend. Boh nie je obmedzený. My ho chceme obmedzovať. Máme také interpretácie, ktorými Ho obmedzujeme aj v spoločenstve Kristovom, ale On je Všemohúci. On je láskavý. Jeho prístup ku každému je rovnaký. On je zhovievavý a práve preto i vyschnutému človeku vracia práve v spoločenstve chuť do života a neobyčajné stretnutie s Ním. Chce ho zrovnoprávniť s ostatnými členmi spoločenstva a nie ešte väčšmi ho odradiť. Nechce ho zničiť, demolovať a ublížiť mu slovami, kázňou, ktorá ostane iba Slovom, ale uzdravujúcim skutkom mu vracia to, čo má pred Kristom. Poleno a drevo ožije. Vstane, stojí tam, kde by nikdy nemohol. Je uprostred, a po pritom by nemal byť ani v synagóge.

Vystri ruku! – povel. Ježiš mu praje dobro. Ježiš ho zachraňuje. Ježiš mu vracia to, čo už dávno stratil. Žiada od neho, to čo nikdy neskúsil: „Teda pokús sa vystrieť ruku.“ Pokúsiť sa vystrieť ruku k smerom Ježišovi, to je naša adventná výzva. Tú vyschnutú ruku, ktorou sme už dávno neobjali nikoho. Tú vyschnutú ruku, z ktorej sme už dávno nedarovali núdznym. Tú vyschnutú ruku žiada vystrieť Kristus, ktorá nemá čo konať, lebo je sobota a chce si nielen odpočinúť, ale vypnúť celkom. Tú vyschnutú ruku, ktorá už dávno nemala možnosť pre dobročinnosť. Tú pravú ruku žiada Kristus vystrieť, v ktorej niet života na a pre pomoc. Tú pravú ruku žiada Pán vystrieť, ktorá je chorá, ťažká, zmeravená a vydaná napospas všetkého. Je v spoločenstve, žiada Božie Slovo, ale nekoná, lebo je chorá

telesne i duchovne. Je fyzicky namieste, ale nie je prakticky prítomná pre spoločenstvo. Drahý brat a milá sestra! Vystri svoju zmeravenú ruku smerom Kristovi na Jeho povel a zistíš, že Tvoja tradičná sobota, Tvoja kresťanská nedeľa, Tvoje pohodlné víkendy sú bezcenné bez toho, aby si nezobral nákup starej pani tam, kde býva, aby si nepomohol povysávať byt svojej manželke, aby si neupratal za sebou svoju detskú izbu, aby si nevyčistil svoje topánky, ktoré si celý týždeň nosil. Vystri pravú ruku na povel Ježiša Krista a zbadáš, kde je Tvoje miesto v spoločenstve. Vystri pravú ruku na Ježišov povel a uvidíš, ako sa všetko zmení, lebo Jeho uzdravenie nie je tlmené liekmi, ale užitočné a prítomné pre dobro a pre záchranu celého človeka. Ruka ti určite uzdravie, ak Ježiš pohne Tvojou zmeravenou časťou tela. Postav sa do prostriedku a poobzeraj sa, čo je dovolené človeku v sobotu? Dobro či zlo, záchrana alebo ničenie života? Čo ti živý a účinný Boh v Ježišovi Kristovi radí v túto sobotu vykonať? „Len miluj svet okolo seba, a následne konaj, ako a čo chceš.“ (Augustín)

Mienka farizejov a zákonníkov je však nemenná: „Nič neslobodno v sobotu a nič nie je dovolené v sobotu.“ Prakticky osobne vyrieknuté „nič“ ničí najviac spoločenstvo. Táto Ježišova činnosť je na zlosť vedúcim predstaviteľom cirkvi. Chcú ho zničiť, umlčať a radia sa, čo s Ježišom. Jeho osoba je nežiadajúca. Ježiš je a zostáva persona non grata pre spoločenstvo. Čo s Ježišom? Jeho nevieme odstaviť. On sa nedá umlčať. On prehovorí. Príde ešte iná sobota a bude slúžiť v inej synagóge. Uzdraví aj iných v sobotu. Čo bude s Ježišom? Budeme mu vzdorovať? Budeme konať naproti, ako to Ježiš chce, alebo sa podriadime, a budeme činní v spoločenstve na základe Jeho povelov? Kto nám velí a aké budú naše soboty, nedele, sviatky, Vianoce? Zostaneme na mieste, nič sa nezmení, alebo bude nás každú sobotu vyučovať Kristus svojím slovom a konať tam, kde my sme nečinní? Kto nám velí? Kto nás posúva vpred? Naša zlosť alebo to zlaté ponaučenie z Ježišovho skutku, ktoré chráni život a bráni úpadku istého človeka v celom spoločenstve. Veď jedine láska nikdy nezanikne.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, láskyhodné a úctyhodné, to, čo je cnostné a chvályhodné.“ (Fil 4,8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 301: „Boh náš je láska od večnosti...“